

Měsíčník Fakulty veřejných politik a Filozoficko-přírodovědecké fakulty

Druhé kolo přijímaček na fakultě veřejných politik

OPAVA Fakulta zaznamenala v letošním prvním kole přijímacího řízení velký úspěch. Přihlášek ke studiu bylo ze strany uchazečů podáno rekordní množství.

Velké oblibě se těší zejména tradiční studijní program Všeobecná sestra, dále pak také nové lukrativní programy Dentální hygiena a Porodní asistence. Velký zájem byl rovněž o studium Speciální pedagogiky a Sociální patologie a prevence.

Pro bakalářský studijní program

Edukační péče o seniory (prezenční i kombinovaná forma studia) a navazující magisterský studijní program Veřejná správa a sociální politika (prezenční forma studia) bylo vyhlášeno druhé kolo přijímacího řízení. U Edukační péče o seniory do 31. 8. a u Veřejné správy a sociální politiky do 31. 7.

Více informací včetně elektronické přihlášky ke studiu najdete na www.fvp.slu.cz.

Dny prevence FVP SU.

Foto: archiv FVP

Zaniklý „svět žen“ v budově filozoficko-přírodovědecké fakulty

OPAVA K nenápadným, a přitom pozoruhodným památkám Opavy náleží sídlo filozoficko-přírodovědecké fakulty na Masarykově třídě. Pamětníci si vybaví, že se zde dříve nacházel středoškolský internát. Jiní znají fotografie, na nichž z jeho vyzdobeného balkónu přihlížel v roce 1924 defilé krojovaných účastníků slavnostního průvodu Tomáš Garrigue Masaryk. Prapůvod budovy je ale podstatně starší a pro mnohé může být překvapující, že byla po většinu své existence doslova „světem žen“.

Na samém počátku 13. století založil na místě staršího ze-

měpanského paláce, v těsném sousedství konventu minoritů, český král Václav II. klášter klarisek. Čtyřkřídlový areál s kostelem sv. Kateřiny, později sv. Kláry, přestavěný po roce 1431, dnes už v gotické podobě neexistuje, stále jej ale připomínají viditelná okna oratoře s lomenými kružbami a také studna ve vnitrobloku, bývalé rajské zahrady. Klášter se záhy stal vyhledávaným útočiskem dcer z nejprestižnějších rodin. Kolem poloviny 14. století v něm žila třeba princezna Anna Přemyslovna či Jutta a Kateřina z Kravař. Z abatysi patřila k nejvýznamnějším Alžběta z Fulštejna. Po požáru města roku 1689 byl klášter barokizo-

Antonie Skrbenská, jedna z majitelky budovy na Masarykově třídě.

ván, jak dodnes dokládají klenby v přízemí a suterénu. Na jeho

úloze se mnoho nezměnilo: sestry klarisky setrvaly uzavřené v klauzuru, aktivně se ale věnovaly hospodaření a prostřednictvím abatysi vstupovaly do veřejného prostoru města i země.

V roce 1783 byl klášter po takřka pěti letech zrušen, ženský element se z jeho dějin navzdory tomu nevytratil, jak ukazují nejnovější historické výzkumy. O rok později jej v licitaci koupila Antonie sv. p. Skrbenská z Hřístě. V bývalém klášteře nesídlila, jen si tam vydržovala byt, aby měla kde bydlet při příjezdech z Vídně. Poté, co areál roku 1790 vyhořel a byl zbourán kostel sv. Kláry, se jej Antonie rozhodla prodat. V roce 1793 jej za

8 tisíc zlatých, dvojnásobek původní ceny, získala její švagrová Maxmiliána hr. Sobková z Kornic. Ke koupě nemovitosti vedla krásnou a vzdělanou šlechtičnu zřejmě jeho vynikající poloha v Panské ulici, blízko jiných šlechtických paláců, i její záliba v sezónním společenském životě. V novém sídle Maxmiliána během pobytu v Opavě skutečně bydlívala, a dokonce v něm roku 1798, ve věku pouhých 46 let, zemřela. Zda bylo v té době už přestavěno v klasicistním slohu, není jisté, ale pravděpodobně. Syn a dědic Jan Karel prodal Sobkovský stavovský dům roku 1807 za 37 tisíc zlatých. Ocitl se v držení – jak jinak – opět ženy,

Karolíny z Gastheimu. Právě ona podle všeho vdechla moderním interiérem osobitost, kterou během Opavského kongresu roku 1820 obdivoval pruský král s korunním princem, arcikníže Mikuláš, bratr cara Alexandra, a mnozí další.

To už se ale osudy domu jakožto šlechtického sídla naplňovaly. Dědicové manželů z Gastheimu jej začali okolo roku 1837 pronajímat pro administrativní účely a nejpozději po roce 1861 se proměnilo v sídlo slezské zemské vlády. Stavovská výjimečnost kdysi kláštera a později šlechtického sídla, stejně jako jeho souznění s „ženským světem“, se staly minulostí.

Daniela Drtinová v on-line vysílání se studenty

Moderátorka a právnička Daniela Drtinová

ky v záznamu. Pro více informací sledujte web www.modernivyzyvy.cz.

Smoderátorkou a právničkou JUDr. Danielou Drtinovou, Ph.D. z první internetové televize DVTV si budeme povídat 14. dubna od 12:30 v on-line streamu s názvem „Role nových médií v současnosti“.

Diskuze bude zaměřena na to, jak přinášet relevantní informace, témata i hosty v turbulentní době, na standardy kvalitní žurnalistiky a také na to, jaké to je být moderátorem on-line. Moderní výzvy lidstva připravuje Mendelovo gymnázium Opava a Fakulta veřejných politik v Opavě a role moderátorů se opět ujmou sami studenti.

Dalším neméně zajímavým hostem bude 10. května doc. Ing. Daniel Münich, Ph.D. s přednáškou „Lesk a bída českých společenských věd a proč máme velký problém“ a 17. června pak proběhne přednáška MUDr. Radkina Honzáka, CSc., která byla přeložena z původního lednového termínu. Všechny streamy začínají vždy ve 12:30 a živý přenos můžete sledovat na kanálu YouTube Moderních výzev lidstva, kde najdete také všechny proběhlé přednášky v záznamu. Pro více informací sledujte web www.modernivyzyvy.cz.

Studenti fakulty veřejných politik testují zaměstnance

OPAVA V budově fakulty na Bezručově náměstí 14 spustilo od začátku února provoz druhé očkovací centrum Slezské nemocnice. Nově se zde také testují zaměstnanci univerzity.

Zřízení očkovacího centra je výsledkem dlouhodobé spolupráce s nemocnicí, která je zároveň fakulturním pracovištěm. Je to také výsledek snahy pomoci obyvatelům Opavy formou poskytnutí prostoru pro navýšení kapacity při očkování proti nemoci Covid-19.

Mimo spolupráci při zajišťování chodu očkovacího centra studenti fakulty veřejných politik nově také pod dohledem pedagogů obsluhují takzvané testovací centrum pro zaměstnance celé Slezské univerzity. Ti se od poloviny března preventivně musí testovat antigenními testy pro výkon povolání na pracovišti. Opět tedy našim studentům patří velký dík za zásluhy a zvládnutí této komplikované situace.

Testování zaměstnanců univerzity.

Vedoucí Institutu tvůrčí fotografie vydal knihu o dějinách naší fotografie

OPAVA Nové dějiny naší fotografie v chronologii. Česká fotografie v letech 1839–2019 je novou publikací Vladimíra Birguse, vedoucího ITF, a Pavla Scheufflera.

Autoři v úvodu knihy přiznávají, že výběr událostí znamená velkou zodpovědnost a není téměř možné nějakou aktivitu vynechat. Současně si ale může být čtenář jistý, že úkolu se chopili dva povolání odborníci a že tímto způsobem popsané chronologické dějiny jsou tím nejkompletnějším materiálem. Jmenný rejstřík se v případě takto koncipované knihy stává její podstatnou složkou, nikoliv jen typizovaným knižním doplňkem. Zdejší rejstřík obsahuje přes 1530 jmen. Mezi nejvýznamnější osobnosti patří František Drtikol, Jaromír Funke, Josef Sudek, Anna Fárová, Antonín Dufek, Jan Mlčoch, Josef Moucha, Josef Koudelka, Viktor Kolář nebo Jindřich Štreit, tedy nejenom fotografové, ale i teoretici, historici, kurátoři, pedagogové, vědecko-výzkumní

autoři apod. Za rejstříkem následuje sice výběrový, přesto však velmi rozsáhlý výčet nejdůležitější literatury o české fotografii. Nezanedbatelnou složkou publikace je její grafická úprava Vladimíra Vimra, která přispívá k plynulosti čtení i vyhledávání hesel. Oproti původní verzi knižce pomohlo odstranění středové linky, ale především u tak úzkého sazbního odstavce volba sazby na praporek, nikoliv do bloku, jak tomu bylo původně. Užitečné je tučné zvýraznění vlastních jmen a názvů. Kniha je oživena třemi stovkami reprodukcí samostatných fotografií, knižních obálek nebo plakátů. Za poslední rok ovlivnila pandemie covidu-19 více či méně snad všech-

Obálka knihy o dějinách naší fotografie

ny oblasti našeho života. Omezení běžných i pracovních aktivit se ale paradoxně stalo jedním z mála pozitivních dopadů pro dokončení této publikace, kdy její autoři získali mnoho času na pečlivé doplnění. Většina čtenářů využije publikaci ve své příruční knihovně jako okamžitý zdroj informací, jiní si ji snad i budou číst po její chronologii jako román položený na nočním stole. Pro obě skupiny je ale užitečné, aby se natrvalo stala součástí jejich knihovničky. Publikaci Česká fotografie v letech 1839–2019 lze bezpochyby označit za jeden z nejdůležitějších příspěvků k dějinám naší fotografie, vysoce hodnotný pro teoretiky a historiky fotografie, ale současně pro všechny zájemce o českou fotografii.

FILOZOFICKO-PŘÍRODOVĚDECKÁ
FAKULTA V OPAVĚ
PRODLUŽUJE 1. KOLO
PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ

DO 31. KVĚTNA 2021

is.slu.cz/prihlaska